

Τι έγινε τελικά με αυτό το περίφημο «κούρεμα» που μάθαμε τελικά ότι ήταν πετυχημένο; Τι είναι αυτό το περιβόητο PSI; Ας ρίξουμε μια σύντομη ματιά:

Το PSI είναι ένα σχέδιο γερμανικής έμπνευσης για την συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα (εξού και η ονομασία PSI από τα αρχικά των λέξεων Private Sector Involvement) στο κόστος διάσωσης κρατών της Ευρωζώνης και της διαχείρισης της κρίσης χρέους. Αρχικά οι Γερμανοί ήθελαν να επιβάλλουν αυτό το σχέδιο σε ολόκληρη την Ευρωζώνη, αλλά αργότερα επέλεξαν να το εφαρμόσουν μόνο στην Ελλάδα (και μετά βλέπουμε και για τους άλλους).

Η «επιχείρηση PSI» κράτησε περίπου έναν χρόνο και στο διάβα της ανέδειξε την κυβέρνηση Παπαδήμου, η οποία σχηματίστηκε για να πετύχει την ολοκλήρωσή της. Τελικά, «ολοκληρώθηκε με επιτυχία» την περασμένη Παρασκευή και χαρακτηρίστηκε ως «η μεγαλύτερη αναδιάρθρωση εθνικού χρέους στην ιστορία».

Με λίγα λόγια, το χρέος της Ελλάδας αναδιάρθρωθηκε (ή ελάφρυναν κάπως οι όροι του πρώτου μνημονίου) χάρις στη συμμετοχή του λεγόμενου ιδιωτικού τομέα και μάθαμε πως για άλλη μία φορά αποτράπηκε ο κίνδυνος της ανεξέλεγκτης χρεοκοπίας. Επίσης, με τη νέα δανειακή σύμβαση θα υπάρξει εκ νέου χρηματοδότηση της Ελλάδας. Όλα αυτά με στόχο το 2020 το χρέος να είναι στο 120% του ΑΕΠ, δηλαδή όσο ήταν και το 2009, πριν ξεσπάσει η μπόρα...

Στην ουσία, όμως, το «κούρεμα» είναι η απόλυτη δυσφήμιση και ξεφτίλα του ελληνικού κράτους. Γιατί και με τη βούλα η Ελλάδα γυρίζει την πλάτη σε όσους το εμπιστεύθηκαν

ΚοσμοΠΟΛΙΤΙΚΑ

Γράφει ο Παναγιώτης Νικολάου

για να επενδύσουν σε ομόλογά της. Ουσιαστικά τους κορόιδεψε και τους έκλεψε τα λεφτά και δεν την πειράζει πια να έχει και την επικετα! Ούτε οι Έλληνες πολιτικοί συγκινούνται και για άλλη μία φορά πανηγυρίζουν... Εξάλλου, με το «κούρεμα» και τη δημιουργία του ειδικού ταμείου το ελληνικό κράτος (ή μάλλον αυτοί που υποτίθεται πως το κυβερνούν) παραδέχεται την ανικανότητά του και την

εκχώρηση της δημοσιονομικής του πολιτικής. Τέλος, η Ελλάδα θα είναι εγκλωβισμένη (εκτός και γίνει το θαύμα) κι εκτός αγορών τουλάχιστον μέχρι το τέλος της δεκαετίας, με απρόβλεπτες ακόμα τις κοινωνικές και πολιτικές διαστάσεις...

Σύμφωνα με το ρεπορτάζ: Το «κούρεμα» των ομολόγων που κατείχε ο λεγόμενος ιδιωτικός τομέας (δηλαδή οι τράπεζες, τα ασφα-

λιστικά ταμεία, τα φυσικά πρόσωπα και όλοι οι άλλοι κάτοχοι ελληνικών ομολόγων εκτός από τα κράτη της Ευρωζώνης, το ΔΝΤ και την ΕΚΤ) αποδέχθηκαν τη μείωση της αξίας των ομολόγων τους κατά 53,5%. Για το υπόλοιπο ποσό πήραν το 15% σε διετή ομόλογα του ευρωπαϊκού ταμείου EFSF και το υπόλοιπο 31,5% σε ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου που λήγουν σε 10-30 χρόνια.

Δηλαδή, οι λεγόμενοι ιδιώτες στην ουσία είναι οι εξής: α) διάφορες τράπεζες και ταμεία που πληρώθηκαν σε ομόλογα για να διευκολύνουν ταμειακά το ελληνικό κράτος, β) ιδιώτες μικροεπενδυτές και γ) τζογαδόροι της διεθνούς οικονομίας. Δηλαδή, τα κράτη της Ευρωζώνης, το ΔΝΤ και η ΕΚΤ απ' έξω. Οι τράπεζες δεν θα βγουν χαμένες αφού θα υπάρξει και νέα κεφαλαιοποίηση, ενώ τα ασφαλιστικά ταμεία (δηλαδή οι συντάξεις του κοσμάκη) πάνε για φούντο. Οι ιδιώτες μικροεπενδυτές κλαίνε τις καταθέσεις τους, ενώ οι τζογαδόροι πανηγυρίζουν. Είτε κέρδισαν είτε όχι, τελικά η Ελλάδα έγινε το επενδυτικό... Λας Βέγκας για κάθε ισχυρό που θέλει να ποντάρει στην χρεοκοπία του ενός ή του άλλου κράτους...

Έτσι, μπορεί στη συνέντευξη του Δημήτρη Δόλλη στο συνεργάτη μας Φώτη Χαραλαμπίδη που δημοσιεύσαμε χτες ο υφυπουργός Εξωτερικών της Ελλάδας να δήλωσε αισιόδοξος για το ομογενειακό ομόλογο, όμως μετά από όλα αυτά πως μπορεί κανείς να εμπιστευθεί ομόλογο του - και με τη βούλα μπαταχσή - ελληνικού κράτους; Αν είναι να δώσουμε να το κάνουμε με την καρδιά μας και να πιάσει τόπο, όχι όμως σαν τα θύματα ενός μελλοντικού «κούρεματος»...

ΕΠΙΤΥΧΙΑ Κατά το «η εγχείρηση πέτυχε αλλά ο ασθενής απεβίωσε», θα μπορούσε σήμερα να ειπωθεί ότι «το κούρεμα πέτυχε αλλά ο πελάτης καράφλισε»!

ΤΡΙΧΕΣ... Ολόκληρη συγκυβέρνηση δημιουργήθηκε για να φέρει εις πέρας το «κούρεμα». Και μετά λένε πως ο ελληνικός (κι ο ευρωπαϊκός) πολιτικός κόσμος δεν ασχολείται με... τρίχες!

ΞΕΡΕΙ; Δεν έμεινε κενή η... ΚΑΡέκλα του υπουργού εξωτερικών της Αυστραλίας. Το θέμα είναι, ο Μπομπ Καρ ξέρει Μανδρινάκια;

Η Δημοκρατία νίκησε...

Το ΠΑΣΟΚ θέλει να λείει πως είναι ο εκφραστής της «μεγάλης δημοκρατικής παράταξης», πρέπει όμως να το δείχνει και στην πράξη. Η μία και μόνη υποψηφιότητα του Ευάγγελου Βενιζέλου για την αρχηγία του Κινήματος υποσκάπτει την δημοκρατική λειτουργία αλλά και την έξωθεν μαρτυρία του κόμματος. Εκλογές με έναν υποψήφιο έχουν γίνει μόνο σε απολυταρχικά καθεστώτα κι η εξέλιξη αυτή εκθέτει και το ΠΑΣΟΚ και τον επόμενο αρχηγό του. Ο Ευάγγελος Βενιζέλος θα πάρει μία «κενή» νίκη χωρίς αντίπαλο. Η παρουσία ενός (ή ακόμη καλύτερα και των δύο) από τους Χρήστο Παπουτσή και Στέφανο Τζουμάκα σαν συνυποψήφιοι θα έδινε πιο δημοκρατική διάσταση στην διαδικασία, αλλά και μεγαλύτερο κύρος στο νικητή. Σήμερα η εκλογική διαδικασία της Κυριακής φαντάζει πλέον άνευ ουσίας και είναι σαν να δίνεται όμορφα κι ωραία το δαχτυλίδι της διαδοχής στον Βενιζέλο επειδή συμφώνησε

πέρυσι τον Ιούλιο να στηρίζει τον Γιώργο Παπανδρέου από τη θέση του αντιπροέδρου και του υπουργού Οικονομικών. Αυτή η άκρως κομματική προσέγγιση στερεί από το ΠΑΣΟΚ την προοπτική της επόμενης ημέρας και το εγκλωβίζει στο «αμαρτωλό χτες», λίγο πριν την τελική ευθεία για τις εκλογές. Συγχρόνως, αποκαλύπτει και τη γύμνια του κόμματος, καθώς ενώ όλα αυτά τα χρόνια ακούμε για κορυφαία στελέχη και γερό πάγκο, στην πράξη διαπιστώνουμε ότι μόνο ένας μπορεί να διεκδικήσει την αρχηγία του Κινήματος. Οι παρεμβάσεις, συνασπισμοί, συμμαχίες κλπ του πρόσφατου παρελθόντος εξαφανίστηκαν ως δια μαγείας, προφανώς με αντάλλαγμα κάποιο ρόλο στο αύριο των κομματικών οργάνων... (Υπενθυμίζουμε ότι το Νοέμβριο του 2009 ο Αντώνης Σαμαράς γεύθηκε τη χαρά της νίκης επί της Ντόρας Μπακογιάννη και του Παναγιώτη Ψωμιάδη για την αρχηγία της Νέας Δημοκρατίας).

Αι Μάρτιαι Ειδοί

Η σημερινή ημέρα, η 15η Μαρτίου, είναι ξεχωριστή στο επίσημο ημερολόγιο, καθώς είναι από τις λίγες του χρόνου που έχουν δική τους ονομασία, αλλά και ξεχωριστή σημασία. Ονομάζεται οι Ειδοί του Μαρτίου ή Μάρτιαι Ειδοί (Ides of March). Η έκφραση είναι λατινική και η λέξη Ειδοί δηλώνει το μέσο του μήνα στο ρωμαϊκό ημερολόγιο. Τον Μάρτιο, τον Μάιο, τον Ιούλιο και τον Οκτώβριο το μέσο ήταν την 15η ημέρα του μήνα, ενώ όλους τους υπόλοιπους μήνες ήταν την 13η ημέρα. Οι Ειδοί του Μαρτίου ήταν μία ημέρα γιορτής, αφιερωμένη στον θεό Άρη και στρατιωτικές παρελάσεις λάμβαναν χώρα (κάτι σαν τη δική μας 25η Μαρτίου).

Όμως, οι Ειδοί του Μαρτίου έχουν μείνει στην ιστορία ως η μέρα δολοφονίας του Ιουλίου Καίσαρα, στις 15 Μαρτίου του 44 π.Χ. Σύμφωνα με το ιστορικό: ο Ιούλιος Καίσαρας είχε προειδοποιηθεί από έναν μάντη «να φοβάται τας ειδούς του Μαρτίου». Η 15η Μαρτίου έφθασε και ο Ιούλιος Καίσαρας, οδεύοντας προς τη Σύγκλητο συνάντησε συμπεριμαρτυρικά τον μάντη. «Έφθασαν οι ειδοί» του είπε ο Καίσαρας περιπαιχτικά, εννοώντας ότι δεν του είχε συμβεί τίποτα κακό. «Ναι άλλα δεν πέρασαν» του απάντησε ο μάντης. Μπαίνοντας στη Σύγκλητο, ο Αρτεμίδωρος, ένας σοφιστής από την Κνίδο που έκανε παρέα με τον Βρούτο και ήξερε τι θα ακολουθούσε, προσπάθησε να δώσει στον Καίσαρα έναν κύλινδρο όπου είχε γράψει τα καθήκαστα. Όμως το πλήθος που περιστοιχίζει τον Καίσαρα δεν επέτρεψε στον Αρτεμίδωρο να του κοινοποιήσει τα σχέδια για τη δολοφονία του, κι έτσι η προφητεία βγήκε αληθινή. Σχετικές αναφορές υπάρχουν στο έργο του Γουίλιαμ Σαίξπηρ «Ιούλιος Καίσαρας», αλλά και στην περσινή ταινία «The Ides of March» του Τζορτζ Κλούνεϊ. Από τη συγκεκριμένη ιστορία εμπνεύστηκε και ο Κωνσταντίνος Καβάφης γράφοντας το υπέροχο ποίημα Μάρτιαι Ειδοί. Ο Αλεξανδρινός ποιητής έδωσε άλλη διάσταση στην ημέρα και στο

ποίημά του οι Μάρτιαι Ειδοί πήραν τη θέση της πρόγνωσης-πρόβλεψης-προειδοποίησης που δεν πρέπει η ψυχή να αγνοήσει.

Επίσης, στις 15 Μαρτίου 1884 γεννήθηκε ένας άλλος Έλληνας ποιητής, ο Άγγελος Σικελιανός.

Σημειώνεται ακόμη ότι την 15η Μαρτίου 1917 (με το Γρηγοριανό ημερολόγιο) ο τελευταίος Τσάρος της Ρωσίας, Νικόλαος Β' Ρομανόφ, εκδιώχθηκε από τον θρόνο του και η κυριαρχία της δυναστείας των Ρομανόφ τερματίστηκε μετά από τρεις αιώνες. Μαζί της τερματίστηκε και η μοναρχία στη Ρωσία, αφού ακολούθησε η κυριαρχία των Μπολσεβίκων. Δέκα χρόνια νωρίτερα, στις 15 Μαρτίου 1907, είχαν εκλεγεί στην Φινλανδία οι πρώτες βουλευτίνες στον κόσμο (19 στον αριθμό).

Στις 15 Μαρτίου 1905 οι επαναστάτες της Κρήτης κήρυξαν την ένωση του νησιού με την Ελλάδα, ενώ στις 15 Μαρτίου 1951 πέθανε ο Έλληνας αστρονόμος Ιωάννης Παρασκευόπουλος (ένας κρατήρας της Σελήνης φέρει το όνομά του). Στις 15 Μαρτίου 1975 έφυγε από τη ζωή ο Αριστοτέλης Ωνάσης και στις 15 Μαρτίου 2006 ο πρώην πρωθυπουργός Γιώργος Ράλλης.

Στα αθλητικά, στις 15 Μαρτίου 1877 έγινε στη Μελβούρνη το πρώτο επίσημο παιχνίδι μεταξύ Αυστραλίας και Αγγλίας στο κρίκετ (νικήτρια αναδείχθηκε η Αυστραλία με 45 runs).

Στις 15 Μαρτίου 1892 δημιουργήθηκε η ποδοσφαιρική ομάδα της Λίβερπουλ και στις 15 Μαρτίου 1924 ο Ποδοσφαιρικός Όμιλος Αθηνών μετονομάστηκε σε Παναθηναϊκό Αθλητικό Όμιλο. Ακόμη, στις 15 Μαρτίου 1930 γεννήθηκε στη Δράμα ένας από τους μεγαλύτερους Έλληνες σκόρερ, ο Κώστας Νεστορίδης.

Μετά από όλα αυτά είναι παράξενο που σήμερα γιορτάζει ο... Αγάπιος, όπως είναι παράξενο ότι είναι κι η ημέρα του καταναλωτή! Ίσως πιο εύστοχο είναι ότι η 15η Μαρτίου είναι η παγκόσμια ημέρα κατά της αστυνομικής βίας.